

NYAKATI ZISIZOSHAULIKA ZA L'ORÉAL

Katika barabara inayounganisha Messina na Catania, aliamua kwamba mimi ndiye niendeshe, akanipa somo langu la kwanza kuhusu jambo moja nililohitaji kulijua kuliko yote mengine: jinsi ya kujitambulisha mbele ya mteja.

Nilikuwa nimevaa kama mlimbwende, nimejipaka manukato ya Kifaransa ya kike, na kwa kweli nilitumaini hakuwa anakaribia kunishusha kwenye barabara fulani ya mzunguko ili nijiuze — “GIGOLO WA GILLETTE HUKO SISILIA” wa kwanza kabisa, nisiweze kumweleza mtu yeyote. Ungekuwa uzoefu wa kipekee kwelikweli, lakini ulikuwa tu wasiwasi mdogo wa kejeli, wa bei rahisi, uliokuwa ukipita kichwani mwangu, ambao niliamua kubaki nao mwenyewe.

Giorgio alisema angenitambulisha kama Bwana Frega, ninayeambatana naye kwa niaba ya kampuni, na kwamba angemwomba mteja anirushie swali lolote apendalo, anitazame kwa makini, kwa sababu siku moja nitakuwa maarufu — si kwa sababu mbaya, bali kwa uwezo wangu tu, alikuwa na hakika na hilo. Kwa njia hiyo angemfanya mteja ajione wa maana, anayestahili kutembelewa, nasi tungeona tutapata mwitikio wa aina gani. Jibu upendavyo, akasema.

Hakuwa mjinga — alikuwa amelifanya jaribio lile kwa mteja limezeke kwa urahisi, lakini alikuwa mdadisi kama mmbea wa mji mdogo na alitaka kujionea mwenyewe ningefanya nini, nini kingetokea. Na ukweli ni kwamba, hakuna hata mmoja wetu aliyejua hasa.

Mteja wa kwanza kwenye orodha: kituo cha usambazaji cha RINASCENTE huko Catania. Nilikuwa nimebahatika, wakati wa siku zangu tano za mafunzo ya Gillette, kuyatembelea maghala yao bila miadi, na nilikuwa nimeelewa jambo moja: ni nguvu ya jina la Gillette pekee iliyotufanya tupokelewe bila taarifa — mahali fulani kati ya kuwa na kiburi na kuwa wa lazima.

Katibu muhtasi alikuja kutusalimu akatuingiza kwenye chumba cha kusubiria, na muda mfupi baadaye mnunuzi akatoka kuja kutulaki — mwanamke mrefu, maridadi, mrembo, aliyejipamba vizuri na mwenye kunukia manukato, ambaye alitusalimu sote wawili mara moja na kutuuliza kama tungependa kahawa.

Giorgio alimshukuru akasema ndiyo, mimi nikasema hapana, naye tayari alikuwa akijiandaa kujibu swali la mnunuzi kuhusu mimi ni nani na nafasi yangu ni ipi.

Kabla hajatamka neno, nikamwahi: mimi ni mwanagenzi wa mauzo, nikasema, lakini tafadhali usinichanganye na mwanagenzi wa mchawi.

Akaangua kicheko akasema: siku hii inageuka kuwa nzuri ajabu — nilikuja nikiwa nimenyong’onyea kidogo, na sasa kila kitu kimebadilika.

Giorgio alikuwa na miwani yake ya kusomea, kalamu yenye sura ya kifahari aliyoiweka daima kwenye mfuko wa koti lake, na daftari la mpangilio la ngozi la ukubwa wa A5 lenye zipu, ambamo aliweka fomu zake za oda.

Hakuna begi, hakuna kompyuta, na simu yake imezimwa kabisa.

Wakaanza kuandaa oda ya mlaji — ndivyo walivyoiita — nami niliendelea kuwasikia wakizungumza kuhusu nafasi ya “PICKING”, nikijaribu kubaini ilimaanisha nini hasa.

Hapakuwa na mauzo halisi siku hiyo — katika maduka makubwa ya rejareja, kila kitu kiliendeshwa kwa orodha ya bei ya mwaka isiyobadilika, huku promosheni za kimaeneo zikishughulikiwa kupitia vipeperushi vilivyosimamiwa kwa mfumo wa kati, kutoka makao makuu.

Mkutano mzima ulidumu dakika ishirini, na kabla hatujaondoka yule mwanamke akauliza: Bwana Priolo, leo hutanalika chakula cha mchana, ili tupate kumjua vizuri zaidi kidogo mwanagenzi wako wa mchawi — yule ambaye hajasema neno jingine tena?

Bila shaka, akasema — tukutane Ognina, kwenye mkahawa wa Selen, saa 7:30 mchana, na itakuwa furaha yangu kubwa kukukaribisha kwa niaba ya kampuni yangu.

Wakati huo tulishuka hadi eneo la mauzo, kwenye idara ya manukato, kukutana na mwanamke aliyesimamia oda ya vipodozi vya COROLLE, na alipofungua kitabu chake cha oda nilishangaa kuona kurasa kumi na mbili za orodha — zaidi ya SKU 1,500.

Walipozindua kaulimbiu “BECAUSE I’M WORTH IT”, haikuwa tu msembo wa kijasiri — ndani yake mna falsafa nzima ambayo hadi leo inaifanya isipitwe na wakati: mwanamke.

Ferdinando